

KURT ŞİKÂYETİ

Nureddin YILDIZ Hoca efendinin “Dünya Nasıl Dönüyor?” (29.) dersidir.

Hamdele-salvele.

Dünyanın dönüş ve içindekileri döndürme konularına girmeden bir fıkra anlatmamız gerekiyor. Kurtla kuzunun zalim ve mazlum pozisyonu çok şeylere misal olur. Kurt ve kuzu aynı derenin kenarında su içiyorlarmış. Kurt derenin yukarisında, kuzu aşağıdaymış. Su yukardan aşağıya doğru akıyor. Kurt demiş ki: “Suyu bulandırıyorsun.” Kuzu da demiş ki: “Ben nasıl bulandırıyorum? Bulandırsam da sana doğru gelmiyor, su aşağıya gidiyor. Sen bulandırıyorsun, su bana bulanık geliyor.” Biraz sonra kurt bir daha demiş: “Ya ben su içiyorum. Suyu bulandırma!” demiş: “İyi de sen yukardasın, aşağıya su senden geliyor.” “Ya bırak sen nerden geldiğini ben seni yemeğe karar verdim” demiş kurt.

Fıkra bu ama bütün teknolojileri ve beşerî imkânları elinde bulunduran dünya devlerinin, bir avuç kalmış Müslümanlar’ı terörle itham ettiği bir dünyada yaşıyoruz. Bugün dünyada terör konusunda adeta Müslüman olmanın doğal sonuçlarından biridir gibi bir kanaate ulaşılmış bulunuyor. O kadar ki Müslümanlar, bütün dünya toplantılarında kendilerini ibra edip “biz terörle bağlantılı değiliz, bizim grubumuz ona dâhil değil” demek zorunda kalıyorlar. Müslümanlar adına toplantılara katılanlar ve benzeri etkili yetkili kimseler Kur’an-ı Kerim’in terörle bağlantısı olmadığına neredeyse yemin edecek.

Küfür cephesi açık bir dille “İslam terörist bir dindir” demiyor. Ağızlarında sakız gibi geveleyip duruyorlar ama açıkça bunu söylemiyorlar. Ama bunun yerine “İslam ve Müslümanlar teröristtir” demiyorlar ama “Bütün teröristler Müslüman’dırlar” diyorlar. Sinsi bir tuzak olarak, görünürde biz sana bir şey demedik ama yakalanan teröristlerin tamamı Müslüman. Dolayısıyla belki Müslümanlar’ın hepsi terörist değil ama “Müslümanlık terörist üretiyor” diyorlar. Bunu açık bir şekilde ne kadar söylüyorlar söylemiyorlar, bu çok önemli değil. Kâfirlerin bir şekilde İslam’ı ve İslam’a teslim olduğu için Müslüman olmuş insanları bir çeşit yafta ile zafiyete uğratmaları normaldir. Bu bir savaş çünkü bütün dünyada. Küfür ve küfrün bu asırdaki temsilcileri elbette İslam’la savaşacaklar; bundan doğal ne vardır. Bu savaşı Çanakkale’de olduğu gibi birleşerek tankla, tüfekle, uçakla da yapacaklar, psikolojik bir savaş olarak da yapacaklar. Müslümanlar’ın birbirlerine kırdırılmasını sağlayacak planlamalar da yapacaklar. Bunların hepsine, bütün Müslümanlar’ın hazır olmaları imanlarının gereğidir. “Yahu nasıl olabilir? Kâfirler bu kadar şirin bir dünyada neden böyle kötü şeyler düşünürler?” diyecek hâlimiz yok.

İslam kelimesi سِلْم “barış” kelimesinden geliyor. Bunların dini ise bir peygamberin asılmasıyla oluşmuş teorilerden ortaya çıkıyor. Onun dininin sembolü darağacıdır. İslam’ın da adı İslam’dır, سِلْم kökünden geliyor. Hıristiyan’ın sembolü nedir? Güya İsa aleyhisselamın gerildiği çarmıhın adıdır, yani darağacıdır. Herhâlde iki dinin iman edenleri arasında bir fark olur, fakat burada hakikat olarak gözümüzden kaçmaması gereken başka bir nokta var: Bu son asırda Müslümanlar’ın kendi içlerindeki telakkide de terörle bağlantı yer edinmeye başlamıştır. Kırk gün “deli, deli, deli...” diye söylete söylete kırk birinci gün Müslümanlar’ın içinde deliliği kabullenecek kitleler oluşturmak istiyorlar. Becerebilirler mi? Muvaffak olacaklar mı? Bu Allah’ın iradesinde. Rabbimiz biliyor bunu becerip beceremeyeceklerini.

Ama çok önemli bir nokta ve özellikle dünyanın nasıl döndüğünü, özellikle de bugün, bu zamanda nasıl döndüğünü bize izah eden bir nokta olarak bunu tekit etmek istiyorum. Bugün bütün dünyada, Doğu Türkistan’dan Bulgaristan sınırına kadar olan kısmı hem huzur içindeki ülkelerin

güvenliğini tehdit eden bir terör noktası, hem de birbirlerinin canında gözü olan teröristler kümesi gibi gösterme kampanyası var. Bunun iki boyutu var dedik.

Birincisi; küfrün böyle şeyler planlıyor olup bu planı tatbik etmesi, bunda bir sıkıntı yok. Düşmanlıklarını Çanakkale’de cephede yapmalarıyla masa başında böyle tezgâhlar kurup yapmaları arasında fark görmüyoruz biz. Ama bunun bir B versiyonu daha vardır. Kırk gün deliye hitap eder gibi akıllı bir adama deli denmesi sonucu olarak delirttikleri türünden, yani toplumu psikolojik olarak terörist olmaya razı etme siyasetidir yaptıkları. Müslüman halkların yaşadığı ülkelerde de trafik kazası, vurdu kırdılar oluyor. Müslüman olmayan ülkelerde de vurdular kırdılar oluyor. Birinde haber konusu bile yapılmıyor. Üç kişinin kazada ölmüş olması, dört kişinin bir meyhanenin önünde kavga edip birbirlerini bıçaklamaları haber konusu bile olmazken, Müslüman topraklarda halkı Müslüman olan topraklarda iki kişinin trafik kazasında ölmesi, daha vahim bir haber yoksa dünyanın en önemli konusu olarak insanların kulağına kurşun gibi dökülebilmektedir.

Bu sistemi, bu yöntemi haklı gibi gösterecek gerekçeler şüphesiz bulunabilir. Öyle veya böyle bugün Müslümanlar’ın “Kaderimizde terörist olmak varmış. İçimizden teröristler çıkıyormuş” diye inandırılmış olmaları bir faciadır. Eğer bunu becerebilirlerse. “Biz masa başında iş göremeyiz. Öyle tebliğle emr-i bi’l-maruf, din izah etmekle kimsenin Müslüman olacağı yok. Balta bulan baltasını, tabanca bulan tabancasını kapsın yola çıkalım” diye toplu intihar olabilecek, dünyada İslam’ı ve Müslüman’ı yanına yanaşılması risk, her an patlayacak bir bomba gibi gösteren anlayışın Müslümanlar’ın çocuklarına bile enjekte edilmeye çalışıldığı bir zamandayız. Bu sebeple terörle İslam’ı -ki İslam kelimesi barış üzerine kuruludur- İslam’a giren “Müslüman” diye bir isim alıyor, adı; barışçı. Müslüman “barışan adam” demek, “barışçıl insan” demek. Böyle bir dinin müntesibinin dış güçler tarafından terörle damgalanması, kendi içinde de Müslümanlar’ın terörü kaderlerinin bir sonucu olarak, kıvrıkcık saçlı yaratıldığı gibi ‘terörist olarak yaratılmış’ şeklinde basit anlayacakları bir serüvene maceraya sürüklenmesi hilafetsiz yaşadığımız son yüz senenin en büyük facialarından birisidir.

Terör, savaştan daha beter bir suçtur. Çünkü savaşın kuralları vardır. Terörün ise kuralları yoktur. Terör hiçbir zaman makul değildir. İlan-ı harp edip harple Müslüman’ın hakkını müdafaa etmesi vardır. Eğer harpten önceki bütün yollar Müslüman’ın önünde tıkanıyorsa, bu sebeple iki şeyden birini kökten reddediyoruz ama biri de “Bu dünyadaki mevcut sistemin doğal sonucudur” diyoruz. Nedir doğal sonucudur dediğimiz şey?

Müslümanlar’ın içinden terörist adı verilmiş bir grubu kullanıp büyük savaflara girmeden Müslüman’ın toprağını kana bulamak, Müslüman’ı birbirine kırdırmak kâfirler için daha ucuz, kendi insanının zarar görmeyeceği bir yöntemdir. Onların penceresinden bakıldığında bunun tenkit edilecek bir tarafı da yoktur. Savaş bu, savaş ediyor adam. Ama Müslümanlar’ın, İslam dininin mensuplarının böyle bir yöntemi makul ve meşru bir yöntem kabul etmeleri faciadır. Bu kabullenilemez. Zira Batı’nın İslam toprakları ve Müslüman canlar üzerindeki bu planı sadece Müslümanlar’ın vatanlarını, topraklarını yaşanmaz yer hâline getirmekle kalmıyor. Sadece gencecik insanların ya parçalandıkları bombalarla ölüp gidip ya da ömürlerinin geri kalan kısmını zindanlarda çürüyerek gitmeleri gibi bir sonuçla da bitmiyor. Burada terörle İslam’ın, terörizmle Müslümanlar’ın aynı paragrafta anılmaları her şeyden önce belki etkisi bir asırdan fazla sürecek şekilde bütün doğan Müslümanlar’ın cihat kelimesini kullanmaya, en azından psikolojik olarak çekinecekleri yeni bir İslam anlayışına doğru gidiyor. Facia da buradan kaynaklanıyor zaten. Yani İslam’ın kendisini müdafaa etmek yeryüzünde var olarak devam etmesi için gerekli olan askerî yapısını cihat olarak isimlendirdiğimiz zamanki dünyada

devlet, sistem, kitle olarak kim varsa muhakkak müeyyidesi vardır. Müeyyidesiz ne devlet ne kabile bu dünyada ayakta kalmaz. Bu müeyyide de silahtır. Dünyada büyük devlet olmak demek, büyük silahlara sahip olmak demek. Bu mevcut dünyada da bu böyle Âdem aleyhisselamdan sonra da kabilelerin dünya hayatına kök saldığı zamandan beri de bu böyle. İslam da bir din olarak, dünya dini olarak kendi çapında müeyyidesini oluşturmuştur. Kur'an'la, Resûlullah sallallahu aleyhi ve selemin sünnetiyle bu müeyyide oluşmuştur. Bunun adı cihattır.

Cihat, mü'minin nefsinin ve dinini savunması demektir. Bu yeri gelir sözle yapılır, yeri gelir silahla yapılır, yeri gelir para harcanarak yapılır. Ama her hâlükârda cihat, İslam'ın var olmasındaki çelik gücüdür, çelik yapısıdır. Terörizm belasının Müslümanlar'a yamanmasıyla beraber, başımıza çok afet geliyor. Yani gençler ölüp gidiyorlar. Topraklarımız kan rengini alıyor. Ve işte "filan ülkenin Müslüman gençlerine vize vermeyin" diye karar çıkarıyorlar. "Gelirse terörist olarak gelirler" diyorlar gibi... Bunların hepsi çok önemli, hiçbiri basite alınabilir şeyler değil. Ama ortada büyük bir hakikat var. Bu hakikatin hepimizin dikkatinde olması lazım.

Müslümanlar adına yazıp çizenler, İslam adına dava önderi olarak önde bulunanlar bu noktayı konuşmaya bile gerek duymuyorlar. Çünkü bunu konuşmak da bir tür terörizm ithamı altında kalmaktır. Terörizmin belki de asıl hedefi cihadı zihinlerde gereksiz, cıvık hâle getirmektir. Ve bulaşılması tehlikeli bir mikrop anlayış hâline getirmektir. Çünkü kimin eli güç tutuyorsa, kimin akli dini konusunda aktif bir şeyler yapmaya yelteniyorsa ona mücahit demen gerekir, yaptığını cihat olarak isimlendirmen gerekiyor. Ama cihat kelimesi kafana göre adam öldürmek, masum insanların pazardaki veya mabetlerindeki görüntülerini kana bulamak şeklinde lanse edilince ve bu Müslümanlar'ın nezdinde de rağbet görünce sonunda 'deli' diye diye akıllıyı kırkınıcı gün delirtecekler. Bunun için Müslümanlar'ın filan vakfa çocuğunu götürecekleri zaman gizliden gizliye yaptıkları araştırmalardan biri de "Cihatçı örgüt mü bunlar? Bağlantıları var mı bir yerlerle?" diye soruşturmadır.

Artık imamların camide namaz kıldırırken bile kimle bağlantısı olduğu, Allah'tan başka kimle bağlantısı olduğunun bile araştırılması gerekiyor. Namazın birinde "ya Allah!" deyip meydana sürükleyebilir Müslümanlar'ı. Böyle bir psikopat seviyesinde anlayış düşüklüğüne doğru Müslümanlar sürükleniyorlar. Burada en başta bir fıkra zikrettim. Dersimiz fıkra konuşma düzeyinde bir ders değil. Ama bazı fıkralar gerçeklerden daha kolay anlaşılıyor. Kim derenin başında su içiyor, kim derenin dibinde içiyor; bunu bütün dünya görüyor. Derenin başında su içen kurtlar, aşağıdaki kuzulardan şikâyet ediyorlar. "Dereyi bulandırıyor" diyorlar. İyi de siz derenin yukarısındasınız, niye rahatsız oluyorsunuz bu bulanıklıktan? Bulandıran da kendileri, o bulanık sudan içmedikleri hâlde kirli su var diye bağırıyorlar da kendileri.

Babası ve annesi çakı bile alacak kadar parası olmayan nice gençler, dünyanın en modern en güçlü silahları ile sağda solda, elini kolunu sallayarak cihat ediyorlar. Onların deyimiyle de terörizm noktasında hareket ediyorlar. Bunlar bir dolma kalem bulmaktan acizken bu plan projeyi çizip nerden bu kadar güçlü silahları buluyorlar? Bu planı nasıl yapıyorlar? Yukardan uydulardan karıncaların hareketini izlediğini söyleyen teknoloji, şehirler harap olurken nerede... gibi sorular üstteki kurtlara sorulduğunda cevap hazır: "Aşağıda suyu bulandırılıyorsunuz!" Hep aşağıdaki kuzular suyu bulandırıyor, yukarıdaki kurtlar da dere yukarı doğru akmadığı hâlde suyun bulanıklığından şikâyet ediyorlar. Terörizmi doğuranlar, terörizmi vahşi bir kurt gibi büyüyenler Müslüman yani **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ**

آَمَنُوا اَدْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآَفَّةً “Ey iman edenler! Olduğunuz gibi barışta kalın” diyenler Kur’an’ı ezberlemiş mi olacaklar?

Burada ümmet-i Muhammed’in belki de elli sene sonra doğan her çocuğunda adeta imanın bir şartı gibi “Yok bizde silah! Yok kullanmak silah! Biz hep teslim olmak için var, yaratılmak...” diye slogan üretecekler Birleşmiş Milletler’de. “Böyle yapmazsan terörist bir nokta kalacaksın” diyecekler. Bu noktaya getirmeye çalışıyorlar bütün Müslümanlar’ı. Bunun doğal sonucu olarak da “Silahtan arındırılmış, ordusu olmayan devletler olsun Müslümanlar” diyecekler. Sudan bunu yavaş yavaş uygulamaya başladı. Sanki bir silahlı ordusu varmış gibi. Irak da bunu uyguladı. On sene sonra da leş kargası gibi geldi, Irak’ın üstüne çullandı. Şimdi Suriye’nin üzerinde aynı şeyi yapıyor. Silahı, altyapısı, üst yapısı; her şeyi harap olmuş bir ülkeye gelecek. Tatlı demokrasisini de getirip “Şimdi tapının bana” diyecek. Görünen köy kılavuz istemiyor.

Ümmet-i Muhammed’in elli sene sonra uğrayacağı muhtemel afet –ki Allah bu ümmeti böyle zillete düşmekten muhafaza buyursun. Moğollar’ın işgal ettikleri Orta Doğu ile bugün Müslümanlar’ın işgale uygun hâle getirmek için çırpındıkları Orta Doğu aynıdır. İbret alınmadığı sürece tarihin geçmiş tozlu raflarındaki dosyalardan, başına gelecek şeyler Müslümanlar’ın bellidir. Bugün bütün dünyada Müslümanlar terörizmle itham ediliyor. Bütün Müslümanlar “öldüren adam” olarak görülüyorlar. Sadece Avrupa’da filan yılda öldürülen insan sayısına bakıyorsun, şu kadar bin insan öldürülmüş. Bunlardan üç beşi bir Müslüman’ın eliyle öldürülmüş. O da bir kız davası mıdır nedir; belli değil. Ama on binlerce maktul ve katliam yok kabul ediliyor. İstatistikler de “Avrupa’yı İslam kana buladı” diye reklam ediliyor. Fransa’da bunun örneğini gördük, dünyanın her yerinde bu örnek vardır.

Amerika’daki bir istatistiği böyle net bir rakam olarak değil ama hatırlıyorum. Amerika’da milyonlarca Müslüman yaşıyor. Şu kadar yüz milyon ülkede yüzde oranını etkileyecek çapta Müslüman var. Olayların % 94’üne Müslüman olmayan blok; Yahudi’si, Hıristiyan’ı veya dinsiz kesim karışmış. %6’sı “İslam” adını taşıyan oradaki filanca çete mesela. İşte babası Müslüman’mış. İslam %6’ya yakın bir rakam sadece. Yani %7 değil asla Müslüman nesil. Ama bütün dünyaya ne diyor: “İşte Afganistan’dan getirttikleri uyuşturucular vb. şeyler yüzünden Amerika’yı kana buluyor bunlar!” Ne zamandan beri %6, %94’ten fazla oluyor? Elindeki medyayı da bunun için kullanıyor. Siyaset gücünü de bunun için kullanıyor.

İslam’la terör kelimesini birleştirmedeki ana gaye sadece el öptürmek değildir. “Diz çökün önümüze, Batı’nın önüne diz çökün” değildir. “Sen de İslam’dan utan artık” demek için bunu yapıyorlar neticede. Çünkü “Evet, İslam terör dini değildir” diyor demeç verirken. Ama “Bütün teröristler Müslüman’dır” diyor. Bu gizli, hileli cümlenin iç yapısını tahlil etmedikçe biz Müslümanlar olarak herhangi bir şekilde Allah Teâlâ’nın nimeti olan ve üzerimizde tamamlamış bulunduğu nimeti olan İslam’ın kadri-kıymetini de bilemeyeceğiz demektir.

Kardeşlerim,

Müslüman terörist olur mu olmaz mı? Bunu ben neden konuşayım ki? Benim dinimin adı bir defa terörizme müsait bir din değil. Ben çarmıha gerilmiş bir peygamber değil; atlara, develere, ineklere, güvercinlere rahmet getirmiş, rahmeten li’l-âlemin Peygamber’e iman ediyorum. Ben Peygamber’imin وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ Peygamber olduğuna inanıyorum. O da çarmıha gerilmiş, intikamı hiçbir zaman bitmeyecek bir peygamberin üzerinden peygamberlik yaptığını

söylüyor. Palavradan da olsa. Aslı öyle değil şüphesiz. Çarmıha gerdikleri bir İsa yok ortada. Hangimiz terörizme daha müsaitiz? Rahmeten li'l-âlemin olarak gelmiş bir Peygamber mi terörist yetiştirir? Yoksa altı yedi defa aç karınlı bütün çapulcuları toplayıp Haçlı sürüsü diye Orta Doğu'yu işgale, Anadolu'yu işgale gelmiş kimseler mi?

Terörizm, İslam topraklarında en uzun altmış yetmiş seneliktir. Ama terörizm derebeyliklerinden vesaireye kadar Avrupa'da asırların eylemidir. Avrupa terörizm üzerine kurulmuş devletçiklerden oluşuyor. Müslümanlar arasında da savaşlar olmuştur. Ama terörizm olmamıştır. Terörizm, İslam topraklarının yetiştirdiği bir 'dikenli gül' çeşidi değildir. Bu sebeple biz Müslümanlar olarak "bizde yok, terörizm-terörist olmaz bizde" demeyi bile zulüm kabul ederiz. Öyle bir savunmaya bile ihtiyacımız yoktur bizim. İnanmadığım şeyi "birisi bana iftira etti" diye niye reddedeyim ki ben? Ümmet-i Muhammed'in bin dört yüz senelik tarihi ortadadır. Bin dört yüz senedir var bu ümmet. Bin dört yüz senedir ümmet-i Muhammed'in Kur'an'ı okunuyor, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in hadis-i şerifleri okunuyor. Bu ümmet, rahmet terbiyesinden geçmiş bir ümmet iken terörist bizde olmaz. Ama biz de insan topluluğu olduğumuz için nihayet ekmeğe yiyen, su içen, et yiyen, lokum yiyen insan olduğumuz için bizim içimizden de terör maksatlılarının kullanabileceği kimseler olabilir. Bunu bu ümmet yetiştirmez. Bu ümmetin özü, yapısı böyle bir kültüre müsait değildir. Neden?

Kardeşlerim,

Maide suresinin 32. ayeti Kur'an'a iman eden bütün müminlerin gözünün önünde büyük bir ikazdır. Yok, Kur'an'a iman etmiyorsa bir insan "Maide suresinin 32. ayetini ben anlamam" der gibi tavırlar gösteriyorsa, e zaten ümmet-i Muhammed'den değil o. Ümmet-i Muhammed ise bir insan, bu ümmetin Kur'an'ının yetiştirdiği bir çocuksa Maide suresinin 32. ayeti insan canıyla ilgili ebedî kuralı koymuştur: *مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا* "Kim suçsuz yere ve bir suç cezası olarak olmak kaydı dışında bir cana kıyarsa bütün insanlığı öldürmüş gibidir."

Biz ümmet-i Muhammed'iz, aleyhissalatü vesselam. Bizde bir cana kıymak mahkeme kararı yani adil, orijinal, yerli yerinde bir mahkemenin kararı olması dışında, kim bir cana kıyarsa bir can kıymış olmaz, kıyamet günü dirilirken bütün insanlığın katili olarak, insanlığın kökünü kurutmak gibi bir suçla Allah'ın huzuruna çıkar. Kur'an'ın bu terbiyesini alan birisi cana kıyabilir mi? Mümkün müdür bu? Cana kıymaya sebep olabilir mi? Bu ayete iman eden insanlar olarak hiç kimse bizi terörist yapamaz. Ümmet-i Muhammed ordu kurar, ordu cepheye gider. Cepheye ne ölümden korkar ne öldürmekten korkar mücahit; ayrı bir konu. Ordunun içinde olur bu, savaş ortamında olur. Savaş ilan edildikten sonra olur. Ümmet-i Muhammed'den birisi Allah'ın yasak ettiği ve bu yasağı bütün insanlığı imha etmek kadar ağır gösterdiği Kur'an'ın ayetini gördüğü hâlde hiçbir şekilde cinayet suçuna giremez. On genç, iki yüz genç, beş bin genç bir araya gelip yaptıklarını meşru gösterecek bir karar da alamazlar.

Kardeşlerim,

Burada zayıf bir rivayet olduğu için çok güçlü bir hadis gibi zikretmiyorum. Ama tarihî bir vaka olarak görebiliriz. Bu ümmetin insanla ilgili, insan canıyla ilgili ne gibi bir anlayışı var onu zikretmek açısından zikrediyorum. Yoksa sahih bir hadis değil, sadece tarihî bir vaka olarak alınabilir.

Ömer bin Hattab radiyallahu anhın döneminde Ömer'e bir istihbarat geliyor. Diyorlar ki: "Filan mahallede bir kadın, kocası gurbette. Fakat kadının evine haberli habersiz giren çıkan oluyor."

Ömer de ahlakî bir durum mudur nedir bu diye konuşurmak, soruşturmak için haber göndermiş, “Kadını alın bana getirin” demiş. Kadına demişler ki: “Ömer seni çağırıyor.” Kadın da bağırarak: “Benim gibi bir zavallının Ömer’in önünde ne işi olur!” demiş. “Geleceksin” demişler. Kadın da çıkmış. Sokağa çıkınca biraz yürümüş. Bir daha bağırarak kadın: “Niye çağırıyor? Sert bir adam Ömer!” derken “eyvah!” diye bağırarak. Komşu evlerden birine dalmış. Korkudan yani. “Aman beni müdafaa edin” der gibi. O esnada hamileymiş kadın meğer. Çocuğunu düşürmüş.

Ortada bir sorun yok. Yani bir dedikodu var. Bu eve gelen giden oluyor. Adam, kadının kocası yok burada. Medine’nin dışında bir mahallede soracak Ömer. “Sen niye ziyaretçi kabul ediyorsun, nedir?” Böyle bir soruşturma yapacak. Kadın korkmuş. Suçluysa suçsuzdu, ayrı bir konu. Ama kadın korkmuş ve korkudan çocuğu düşmüş. Abdurrezzak’ın “Musannef”inde, hadis kitabında bu olayı görüyoruz.

Bunun üzerine Ömer radiyallahu anh şura meclisini toplamış. “Böyle böyle bir olay olmuş” demiş: “Bu kadının çocuğu düştü. Benim bunun diyetini ödemem lazım mı?” Nedir diyet? Yani kaza ile insan öldürüyorsun, öldürdüğün insan senin elinde öldüğü için diyet ödüyorsun. Kaza olduğundan dolayı sana kısas yapılmıyor. Ama öldürüyorsun işte sonunda. Oradaki sahabeden ileri gelenler “Böyle bir şeyden sen neden diyet ödeyeceksin ki?” demişler. “Sen sana gelen istihbarat bilgisine göre çağırdın kadını. Kadın çok ciddi bir şekilde korktu. Korkunca çocuğu düştü. Sen mesul değilsin.” Tam Ömer, “İyi, Allah razı olsun sizden” diyecek, Ali radiyallahu anh söz almış: “Kadın ayağa kalktığında çocuğu düşmedi ki.” demiş, “senden korktuğu için bu çocuk düştü. Bu kadar ürkütücü bir devlet adamı olmasaydın. Ödeyeceksin bu diyeti.”

İslam’ın ruhu Ali’nin radiyallahu anhin bu sözündedir işte. Ali radiyallahu anhin bu şekilde anladığı bir dini silahların gölgesinde yaşanan bir din olarak lanse ettirenler mesuldürler Allah’ın katında. Böyle bir şey İslam toprağında olmaz zaten, olamamalıdır. Olmamıştı bugüne kadar. Siyasî ayaklanmalar olmuştur, çetevari hırsızlık vakaları olmuştur. Ama terörün Batılı’nın Müslüman’a yamadığı gibi meslek edinilmesi söz konusu değildir. Terörden meslek edinilemez İslam toplumunda. İslam, Maide suresinin 32. ayeti gibidir. Cana asla müsaade etmiyor.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’in Müslim’deki bir hadis-i şerifini zikretmek istiyorum. 2616. hadis-i şerif. Sahih olduğuna göre kelime kelime dikkatli dinlememiz lazım bu hadis. Çünkü şeriat koyan bir nastır bu hadis.

Bir tarihî bilgi değil. Biraz önce “Ömer’in sözünü tarihi bir olay gibi alacağız” dedik. Ama bu şeriat koyuyor. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz buyuruyor ki: “Kim elindeki demir parçasıyla -demir parçası; kaşık, çatal, bıçak, çakı, demirden yapılmış bir şey. İnsanın derisini delebilecek yetenekteki herhangi bir demir parçasıyla- bir kardeşine doğru işaret eder, doğrultursa -yani bir Müslüman öbür Müslüman’a elindeki demiri doğrultuyor- o doğrulttuğu demiri geri çekinceye kadar melekler ona lanet ederler.”

Hadisin devamında da buyuruyor ki: “Velev ki o demiri doğrulttuğu kendi annesinden doğmuş öz kardeşi olsun.” Kardeşine bile bu şakayı yapsan sana melekler lanet ediyorlar. Neden? Çünkü demir ile şakalaşmanın, akıbeti kontrol edilemez yapısı vardır. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bu şekilde terbiye ettiği bir ümmeti insan kanında beis görmeyen bir ümmet olarak insanlığın önüne koymak ancak peygamber kesmiş kitlelerin, onlarca, yüzlerce peygamberin kanına girmiş ve böylece insanlıktan nasipleri kaybolmuşların zihniyetine uygun bir harekettir. Biz ümmet-i

Muhammed olarak Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in çizdiği çizgileri aşamayacağımız, aşarsak Rabbimizin rızasını kaybedeceğimiz çizgiler olarak görürüz, görmek zorundayız.

Kardeşlerim,

Bütün bunlara rağmen ne yazık ki topraklarımızda terör bir vaki'dir. Kabullenmediğimiz, bizden organize olmadığı hâlde biz bu ayetlerle, bu hadislerle terbiye edilmiş bir ümmet olduğumuz hâlde birilerinin dış organizesi ile buna alet olunabilmektedir. Ne yazık ki camide namaz kılanların üzerinde bile terörün menfi görüntüsü iz yapabilmektedir. Namaz kılan, cuma namazı kılan insanlara tekbir getirerek bomba atan bir Müslüman olur mu? Cinayeti tekbir getirerek icra etmek bir Müslüman'ın yapabileceği iş midir? Ama bu Müslümanlar'ın yaşadığı, tapusunu sahiplendiği topraklarda icra edilen çirkinlik olunca faturayı Müslümanlar ve Müslümanlar'ın gelecek üç-beş kuşağı ödemek zorunda kalıyor. Burada biz bir tedavi sürecini inşallah zihinlerimizde oluşturabilmek için ya da "nedenini bilirsek içine düşmeyeceğimiz şekilde idrak etmiş oluruz bunu" diyebilmek için neden topraklarımızda son yüz sene terör ses getirmiştir, sorusuna cevap bulabiliriz.

Kardeşlerim,

Hiç istisnasız en büyük neden yüz senedir Müslüman halkın ne düşündüğünü, neye ihtiyacı olduğunu önemsemeyen, kendisini ilahlaştırmak isteyen despot, zalim yöneticiler ve yönetimler birinci sebeptir. Adeta nefessiz bırakılmış insanın eliyle, ayağıyla tekmeleyp boğazını sıkıp nefes almasını engelleyen birisinin elinden kurtulmaya çalıştığı gibi terörden ve terör mantığından rahmet uman bir kadro ya da güruh ortaya çıkarmıştır. Siyasî zulüm ve sistemini kendisini ilahlaştıran anlayış ne yazık ki bu afeti getirmiştir. Bunun en bariz örneği Mısır'dır. Mısır'da -isim zikretmeyelim- belli bir kesim bu zulümlerin sonucunda önüne çıkan imha etmeyi son çare olarak görmüş, o yüzden de onlarla asla fikir birliği olmayan bir grup Müslüman itham edilmişlerdir. Her sakallı onlar gibi kabul edilmiştir. Bunun adına sadece 'facia' ismini vermem gerekiyor benim. Üç kişi, yirmi kişi suç işlemiştir, altmış-yetmiş milyonluk Mısır'da faturayı her namaz kılan ödemek zorunda kalmıştır.

Kardeşlerim,

İkinci sebep; dinin olduğu gibi değil, istendiği gibi anlaşılması olmuştur. Bir grup sadece oturup postunda tefekkür ederek göklere bakarsa iyi Müslüman olacağını düşünmüş, öbür grup da "öyle oturmakla olmaz, dağıt ne varsa sokakta, çarşıda" demeye getirmiştir. Her hâlükârda İslam'ı rahmetiyle, cihadıyla, ticaretiyle, siyasetiyle, ibadetiyle, Kur'an'ıyla, hadisiyle, fıkhıyla değil de bir etkilendiği paragrafıyla anlayanlar asla yetkileri olmadığı hâlde "İslam budur" diye istedikleri şekilleri İslam'a vermeye yeltenmişlerdir. Kolayca ölüm fetvaları vermişlerdir, imha fetvaları vermişlerdir, kendi fetva vermiş, kendi amel etmiştir. Kur'an buna yer yer alet edilmek istenmiştir. Allah Teâlâ'nın Tebük'teki, Mekke'nin fethindeki, Uhud'daki Peygamber aleyhisselama mızrak doğrultmuş müşriklere hitaben indirdiği ayetleri asla Peygamber aleyhisselamın uygulamalarında bulunmayacak şekilde uygulamaya kalkmışlardır. En başta söylediğim gibi onlar belki ihtiraslarını tatmin ettiler ama bıraktıkları enkazın altında İslam cihadının varlığını halkından unutturmak zorunda kalmıştır, mevcut yapıyla şüphesiz. Çünkü kullandıkları kelime cihatla bağlantılı olunca veyahut da cihatla ilgili bir alet durumunda olunca çok tabi olarak Müslümanları dışarıdan seyredenler "cihat olursa dünyada kan gövdeyi götürür" diye ilan etmek ve bu ilana insanları inandırmak zorunda kalmışlardır.

Bu, önce insanlara kolayca “fasık” daha sonra da “kâfir” deme süreciyle başladı aslında. Çünkü bu okuduğumuz ayetleri yok sayabilmek için karşındakini kâfir görmeyi gerekiyor. “Öldürülmesi helal bunun” deme cüreti gösteriyor. Dolayısıyla bir Müslüman’a “fasık, kâfir” diye hitap etmek her ne kadar onun kanını akıtmak değilse de sonra kan akıtanlar böyle başladılar hep. Bu dikkatten kaçmamalıydı.

Kardeşlerim,

Bir başka sebep de İslam’ın başta Mekke’si, Medine’si olmak üzere kendi toprağında yeniden gariplik yıllarını yaşıyor olmasıdır. Güneş dönmüş, bizim zamanımız gecenin hissedildiği zaman olarak karşımıza çıkmıştır. Gece olarak hissettiğimiz için de ne yazık ki gece vahşeti gibi işler Müslümanlar’ın bulaştığı işler olmuştur. Terör neden İslam topraklarında ışık buluyor, kendine yön buluyor, neden gecenin karanlığında Müslümanlar kendilerini hissediyorlar da ay ışığında bir şeyler yapmaya çalışmıyorlar, bunu konuşuyoruz.

Kardeşlerim,

Bir başka sebep de Kudüs, Mescid-i Aksa işgal altında olduğu sürece ayağına devamlı basılı olduğu hâlde yürümeye çalışan bir insan durumuna gelmiştir ümmet-i Muhammed. Mescid-i Aksa’nın Yahudi’nin işgali altında olması ümmet-i Muhammed’in Mescidi Aksa’da iki rekât namaz kılmak için Yahudi’den izin almaya mahkûm edilmesi neticede genç Müslümanlar’ın oturup “böyle hayat mı olur? Böyle Müslümanlık mı olur?” türünden asi olmalarına, kendilerine göre nispî de olsa, yöresel de olsa çözüm üretmeye çalışmalarına sebep olmaktadır. Terörün bir başka sebebi de ümmet-i Muhammed’in dininden ve ıslahından yönlendirilmesinden sorumlu ve bunu fiilen yerine getiren Hasan el-Benna rahmetullahi aleyh gibi İslam davası önderlerinin önünün tıkanması, onların yıllarca huzur için yaptıkları mücadelenin kanlı baskınlarla sonlandırılması, yer yer ihtilallerin kanunlu kanunsuz mahkemelerle Allah’a davet edenlerin önünün tıkatılması, neticede ümmet-i Muhammed’in içinden bazılarının Allah’ın şeriatının buna izin vereceğini düşünmeden yanlış eylemlere dalma nedeni olmuştur.

Kardeşlerim,

Her hâlükârda terör bir aşırılıktır. Terörün cihat olmasının en büyük engeli; bireysel kararlarla uygulanıyor olmasıdır. Terör yapılır, terörün sonuçlarının hesap sorulacağı bir muhatabı bulunmazsa bu sadece İslam’ın fatura ödediği insan olarak kimsenin elini taşın altına koymadığı bir olay demek olur. Ama cihat ve savaş yapılsa bir yerde Çanakkale yapıldı, Malazgirt yapıldı, bunun faturası belli Alparslan’a çıksın, Sultan Vahdeddin’e çıksın, kime çıkarsa çıksın faturası belli bunun. Bu fatura o karara imza atan üzerindedir. Terör gizli imzalar üzerinden yürüdüğü sürece İslamîliğinde asla açık bir yol bulunamaz. Bu hususta kardeşlerim, dinimizin aşırılığa karşı bize hassasiyeti tavsiye ettiği dengeli ve aşırılığa kaçmayan siyasetle eğitim öğretim ve hayat düzeni kurmamızı emrettiğini unutmayacağız.

Sıkıntılar aşırılıktan kaynaklanıyor. Bu aşırılık Müslümanlar’ın herhangi bir şekildeki kaba davranışlarından da bu sonucu çıkarabilir, Müslümanlar’ın birbirleri üzerinde hüküm koyarken “fasıktı, kâfirdi” gibi hükümler koyarken aynı aşırılık söz konusu olabilir ve biz kıyamet günü kaç yaparken göz çıkarmak diyemeyeceğim, kaç yapacağım derken kafa koparmaktan Allah’ın huzurunda hesap verebiliriz. İçimizde bir terör mikrobu, vebasız oluşmaması için ihya edilmesi gereken, öne çıkarılması gereken en önemli husus kardeşler, münferit kararlardan şuralı çalışmalara geçiştir. Önce

bunun halledilmesi gerekiyor. "Kur'an'a ve sünnete dönelim" demiyorum herkes zaten Kur'an ve sünnetten esinlendiğini söylüyor ama on kişi birleşip bir buçuk milyar adına karar verebiliyorlar. Hayır, şura bu ümmetin temel karakteridir. Ümmet şura ile karar verir, iş yapar. Evinde de vakfında da dükkânında da; her yerde. Birinci ihya edilmesi gereken anlayış şura anlayışıdır.

İkincisi; Kur'an ve sünneti sahabe mantığı ile anlamak zorundayız. Ashab-ı kiramı kitle olarak Kur'an'ı anladıkları şekilde bakıp izleyip Kur'an'ı onlar gibi anlamamız gerekiyor. Cihadından aile hayatına kadar. Ashabı kiram bir bütün olarak alındığında Kur'an'ın yaşanacağı en güzel örnek ortaya çıkar.

Kardeşlerim,

Üçüncü olarak da; çok önemli bir husus: Ümmet-i Muhammed, toplum olarak Allah'a ve Resûlullah'a iman edenlerle iman etmeyenlerin bir arada yaşadığı toplumdur. İslam toplumu sadece müminlerin yaşadığı bir toplum değildir. Kur'an'ımız, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem sünneti ve fıkıh kitaplarımızdaki İslam toplumunda müminlerle mümin olmayanlar bir toplumda yaşarlar ve bir arada yaşamamız bizim ne yasaktır ne de sadece müminli bir toplum kurmak bu dünyada mümkündür. İslam hâkim olur, Kur'an ile hükmedilir ama Kur'an'a iman etmemiş Hıristiyanlar, Yahudiler de İslam toplumunda yaşarlar. Hem de ümmet-i Muhammed'in güvencesiyle yaşarlar. "Bir zimmiye zarar veren, bana zarar vermiştir" diyor sallallahu aleyhi ve sellem. Zimmi kimdir? İslam toplumunda yaşayan Yahudi veya Hıristiyan veya benzeri birisi. Bu hakikati unutmamalım, hayalî bir toplum kuramayız biz. Ümmet-i Muhammed olarak bu ümmetin Peygamber'ine iman etmemişler ile de bir arada yaşama kültürüne sahip olmamız lazım. Onları taklit edip onların peşinden gitme seviyesinde değil, onurumuzla, mümin kimliğimizle. Hayalci olmanın bir gereği yoktur.

Kardeşlerim,

Ve son olayda Müslüman kan kadar ağır bir fatura ödemeyecek kıyamet günü. Fetva vereninden uygulayanına kadar insan canıyla canıyla ilgili davranışların Allah'ın huzurunda imandan sonraki en ağır hesap maddesi olduğunu asla kimse unutmamalı. Bir mü'minin değil öldürülmesi, öldürülmesini seyretmek bile mümkün değildir. Hatta yasal olmayan bir gerekçe ile bir kâfire dokunmak bile mümkün değildir. Can pahalıdır. İnsan canı çok pahalıdır. Kur'an bir mü'min öldüreni sonsuz cehennem ile tehdit ediyor. Korkunç bir şeydir bu. Üç yüz derece, dört yüz derece ateş demiyor, bunlar düşünüldüğünde bile ürperten şeylerdir.

İzlediğimiz haberler, izlenen filmler dünya gündeminin insan kanının bu kadar ucuza getirdiğine aldanmamalıyız biz. Bizim için hâlâ bir insan öldürmek bütün insanlığı öldürmek kadar büyük bir suçtur. Hâlâ öyledir. Kur'an'ımız eskimedi bizim çünkü. Dolayısıyla İslam toplumu terörist bir toplum değildir. Olamaz, içinden böyle bir terörist mantık yetişemez. Ama bu ölçülerle hareket edilmemesi hâlinde birileri emellerine ulaşmak için Müslümanlar'ın arasından bu tip zafiyetleri bulunanları ortaya çıkarabilirler. Mahşer yerinde perişan olacağı şeyleri Müslüman yaparken, maazallah dikkat etmelidir.

Tekrar ediyorum; bize göre kurt yukarıda bulandırıyor, biz aşağıdayız ama bulanmış suyun faturası bizden isteniyorsa inşallah biz bu oyuna gelmeyeceğiz. Biz elimiz kanlı değiliz. Hiçbir şekilde ensesini uzatan bir nesil de olmayacağız inşallah. Ama cihat başka şey, zevkine göre insanların huzurunu kaçırmak başka şey. Bu farkı biliyoruz. Cihatsız bir toplum, cihadı literatüründen

Kur'an'ından hâşâ silmekte sakınca görmemiş bir toplum olmasın diye gayret etmemiz gerekiyor. Bunu yaparken cihatlı günlerin biraz daha öteye gitmesine direkt veya dolaylı sebep olacak hatalara karşı ikaz etmek istiyoruz. Bugün dünyada terör ve İslam, terörist ve Müslüman bu kadar sık gündeme getiriliyorsa bizim de oturup bu konuda söz beyan etmemiz gerekiyordu zira yarın Rabbimizin huzurunda konuştuklarımızın, dinlediklerimizin, konuşmadıklarımızın, dinlemek istemediklerimizin; her şeyin hesabını vereceğiz.

Hamdele-salvele.